

Manifest voor Oostende **IEDERS STEM TELT**

Dringende oproep aan alle Oostendse partijen:
Kies eensgezind voor armoedebestrijding
over alle beleidsdomeinen heen

Manifest voor Oostende **IEDERS STEM TELT**

**Dringende oproep aan alle Oostendse partijen:
Kies eensgezind voor armoedebestrijding
over alle beleidsdomeinen heen**

INHOUDSTAFEL

▪	35 VOORSTELLEN OM SAMEN ARMOEDE AAN TE PAKKEN	6
-	WONEN	8
	1. Kies voor meer sociale woningen	8
	2. Versterk de SVK-werking.....	9
	3. Start innovatieve projecten op voor kleinschalige en collectieve woonvormen	9
	4. Voorzie voldoende tijdelijke opvang voor mensen in woonnood	9
	5. Maak het conformiteitsattest verplicht, organiseer controles, maar vermijd sociale verdrrijving en voorzie alternatieven	10
	6. Stop discriminatie op private markt	10
	7. Haal wettelijke drempels weg voor het verkrijgen van een sociale woning	10
	8. Geef mensen een referentieadres	11
	9. Organiseer een algemeen woonloket	11
	10. Voorzie meer woonbegeleiders om uithuiszetting te vermijden	11
	11. Pas het 'housing first'- principe toe voor mensen die het echt nodig hebben	11
-	WERK	12
	12. Investeer in de sociale economie	12
	13. Voeg een sociale clausule toe bij overheidsopdrachten	12
	14. Geef het voorbeeld met uw eigen personeelsbeleid	12
	15. Pak discriminatie op de arbeidsmarkt aan	12
-	ONDERWIJS	13
	16. Betaalbaar onderwijs voor iedereen	13
	17. Breid het (naschoolse) ondersteuningsaanbod uit.....	13
	18. Nood aan brugfiguren in het secundair onderwijs	14
	19. Ook mensen zonder papieren hebben recht op onderwijs	14
-	GEZONDHEID	15
	20. Zet in op psychologische hulp	15
	21. Een wijkgezondheidscentrum in elke wijk.....	15
	22. Houd gezondheidszorg betaalbaar via eenvoudige ingrepen	13
▪	MAATSCHAPPELIJKE dienstverlening	17
	23. Ken in één keer en automatisch alle rechten toe.....	17
	24. Investeer in flexibele kinderopvang.....	17

25. Breid budgetbegeer en –begeleiding uit	17
26. Verhoog de toegankelijkheid en haal de drempels weg	18
▪ LEEFBARE BUURTEN	19
27. Verhoog toegang tot sociale grondrechten in de buurt	19
28. Zet in op community building en op publieke ruimte	19
▪ CULTUUR	20
29. De kunsten zijn van iedereen	20
▪ JONGERENWELZIJN	21
30. Op weg naar één toegankelijk en breed jongerencentrum	21
31. Installeer een systeem van casemanagement voor jongeren	21
32. Bouw opvang minderjarigen verder uit	21
33. Voorzie opvangmogelijkheden voor jongvolwassenen (18-25 jarigen)	21
34. Dienst woonbegeleiding moet meer inzetten op jongeren	22
35. Integratie nieuwkomers en jongeren via buitenschools vrijetijdsaanbod	22

35 VOORSTELLEN OM SAMEN ARMOEDE AAN TE PAKKEN

Na de verkiezingen van 2012 zette Oostende armoedebestrijding bovenaan de politieke agenda. De stad investeerde zes jaar lang gericht in armoedebestrijding en startte verschillende initiatieven op.

Veel van die inspanningen brachten heel wat teweeg en zijn zonder meer een goede zaak. Maar toch stellen we vast dat het hoge aantal maatschappelijk kwetsbare mensen in Oostende de afgelopen jaren nog verder is toegenomen. Conclusie: het armoedeprobleem is nog lang niet van de baan.

Daarom roepen we u op: plaats armoedebestrijding ook de volgende legislatuur hoog op de agenda. Grijp de integratie van OCMW met de gemeente aan om er een topprioriteit van te maken. En maak maximaal gebruik van de hefboomen die u heeft om fundamentele armoedeproblemen in onze stad te bestrijden.

Maar, laat u daarbij niet verleiden om de sociale grondrechten (recht op onderwijs, op kwaliteitsvol wonen, op een job, op maatschappelijke dienstverlening ...) te misbruiken. Die grondrechten zijn verankerd in onze grondwet, voor iedereen geldig en vooral: niet gebonden aan enige voorwaarden.

Dat laatste, de onvoorwaardelijkheid, werd in de drang om mensen te activeren de laatste jaren maar al te vaak met de voeten getreden. Bijvoorbeeld door een leefloon aan te bieden in ruil voor gemeenschapsdienst. Of een (vaak ongepaste) verplichte opleiding als voorwaarde voor budgetbegeleiding. Dat soort activeringsmaatregelen druist in tegen waar de grondrechten voor staan en belemmeren mensen om hun rechten uit te oefenen.

1 plan, 1 schepen, 1 armoedetoets

Vandaag bestaan er al heel wat initiatieven om armoede te bestrijden. Die leiden zeker tot goede resultaten, maar jammer genoeg ook vaak tot tegenstrijdigheden, overlap en verspilling van energie en middelen.

Het probleem? De initiatieven zijn vaak versnipperd over verschillende diensten en bevoegdheden. Om die versnippering tegen te gaan en de armoede effectiever te bestrijden pleiten we voor een andere aanpak. Een aanpak die vertrekt vanuit

- één transversaal plan om armoede te bestrijden over alle bevoegdheden heen,
- één schepen met een mandaat om armoede in elk beleidsdomein aan te pakken,
- één (nog uit te werken) armoedetoets als richtinggevend instrument voor het beleid en alle maatregelen en initiatieven.

Participatie als cement voor onze 21ste-eeuwse democratie

Om dat lokaal sociaal beleid uit te werken nodigen we u uit om nauw samen te werken met de middenveldorganisaties. Sterke, kritische en autonome middenveldorganisaties zijn immers de best denkbare bondgenoten om een daadkrachtig armoedebeleid te voeren. Bovendien kunt u via de middenveldorganisaties de ervaring van mensen in maatschappelijk kwetsbare posities voluit inzetten.

In deze oproep vindt u 35 concrete voorstellen om de maatschappelijke positie van mensen in armoede te versterken. Die voorstellen zijn geen theoretische bedenkensels, maar gebaseerd op de input van de maatschappelijk kwetsbaren zelf. Jarenlang hebben we intensief met hen samengewerkt. En in de winter van 2017/2018 hebben ze hun stem, ideeën en meningen laten horen in de daarvoor speciaal georganiseerde Ieders-Stem-Telt-sessies.

WONEN

Iedereen heeft recht op een kwaliteitsvolle en betaalbare woning op maat

“De woning die we huren is oud en van heel slechte kwaliteit. Het is koud en vochtig. En er is overal schimmel, wat een enorme stank geeft. De matrassen van de kinderen zijn nat. De kinderen kunnen er niet van slapen en worden ziek. We weten dat het van condens is. Maar we durven niet meer verwarmen in de slaapkamers omdat de elektriciteitsrekening te hoog is en we kunnen die nu al niet betalen. We vinden geen andere en betere woning.”

“Je vindt gewoon niets onder de €450. Voor de mensen die hier aanwezig zijn is dat vaak al de helft van hun inkomen.”

Veel van onze mensen worstelen met een uitzichtloze zoektocht naar een goede woning. Oostende kampt met een groot gebrek aan betaalbare en kwaliteitsvolle huisvesting voor mensen in maatschappelijk kwetsbare posities, zowel op de sociale als op de private huurmarkt.

Maar liefst 2.000 mensen staan op dit moment op een wachtlijst voor een sociale woning. Bovendien zijn er de voorbije jaren amper sociale woningen bij gekomen. We pleiten voor een uitbreiding van een aangepast aanbod en voor woonzekerheid voor elke Oostendenaar.

1. Kies voor meer sociale woningen

Sociale woningen zijn voor mensen met een laag inkomen de beste woonoplossing.

Onze vraag is duidelijk: kies voor meer sociale woningen. Het sociaal objectief van 9% sociale woningen is daarbij niet voldoende want een centrumstad als Oostende heeft veel meer woningen nodig.

Om aan de huidige woningnood te voldoen, zetten we best in op twee groepen mensen: alleenstaanden en grotere gezinnen met vier kinderen en meer. Vooral voor die laatste groep is de nood hoog.

Enkele mogelijkheden om de nood te lenigen.

- Bouw sociale woningen met een modulair woningsysteem. Dat geeft ons de mogelijkheid om flexibeler in te spelen op de woonnoden: modules toevoegen voor grotere gezinnen en modules weghalen voor kleinere gezinnen.
- Bied aan alleenstaande sociale huurders een aangepaste woning in eigen buurt zodat de grotere woningen vrijkomen.

2. Versterk de SVK-werking

Om kwetsbare gezinnen en individuen van een woning te voorzien moeten we verder investeren in sociale verhuurkantoren.

Het aantal woningen dat SVK verhuurt is de laatste tijd sterk gestegen. Maar we kunnen haar werking nog verder versterken. Hoe? Door actie te ondernemen naar private verhuurders. Zij kennen het SVK-systeem immers veel te weinig. We moeten hen informeren en over de streep trekken.

Bovendien moeten we woningen die lange tijd leegstaan kunnen doorverwijzen naar SVK. De eigenaren van de leegstaande gebouwen krijgen dan huurgelden terwijl SVK hun gebouwen beheert.

Gezien de sterke groei, is er nu echter vooral nood aan meer personeel om de woningen te beheren en om mensen te begeleiden.

3. Start innovatieve projecten op voor kleinschalige en collectieve woonvormen

Kleinschalig wonen is een belangrijke trend op de woningmarkt. Voorbeelden daarvan zijn de tiny-woningen (kleine handige en van alle comfort voorziene woningen) en containerwoningen (snel te bouwen prefabwoningen).

Anderzijds merken we ook een trend naar samenwonen zoals cohousing, hospitawonen (verhuren van een kamer aan alleenstaanden), samenwonen in een eengezinswoning, enz.

Oostende moet inspelen op die ontwikkelingen en misschien zelfs het voortouw nemen. Hoe? Door samen met de sociale sector experimenten op te zetten voor betaalbare innovatieve wooninitiatieven die inspelen op beide trends.

Ten slotte pleiten we ervoor om het opdelen van grote gezinswoningen stedenbouwkundig mogelijk te maken.

4. Voorzie voldoende tijdelijke opvang voor mensen in woonnood

Om dat te bereiken denken we aan de volgende drie maatregelen:

- **Breid het aantal transitwoningen uit** en voorzie verschillende soorten voor de verschillende doelgroepen (mensen die uit onbewoonbare woningen moeten vertrekken, mensen die wachten op een sociale woning, daklozen, slachtoffers van brand ...).
- **Ondersteun de tijdelijke bezetting van sociale leegstand.** Sociale woningen staan soms een tijdje leeg. Omdat ze worden afgebroken of omdat renovatiewerken voorzien zijn. In de tussentijd, wat soms jaren kan duren, laat men geen nieuwe

bewoners toe. De leegstaande sociale woningen zou men kunnen inzetten als transitwoningen in ruil voor een bezettingsvergoeding.

- Organiseer **permanente nachtopvang voor daklozen**.

5. Maak het conformiteitsattest verplicht, organiseer controles, maar vermijd sociale verdrijving en voorzie alternatieven

Mensen hebben recht op een kwaliteitsvolle woning. Het controleren van de conformiteit van woningen (zoals via de multibelactie) is positief. Het doel is immers de kwaliteit van wonen te garanderen en upgraden te stimuleren.

Maar er schuilt ook een gevaar in. De kwaliteitscontroles van woningen leidt vaak tot verhoging van de huurprijzen of tot sluitingen waarbij de huurders (kwetsbare mensen) op straat terecht komen. Een negatief effect (sociale verdringing) van een positief initiatief.

Daarom ons pleidooi om beide componenten – controle en aanbod van alternatieven – aan elkaar te koppelen. Dus geen controles zonder opvang of aanbod van alternatieve betaalbare woningen.

Naast het ontoereikende aanbod en de problemen met betaalbaarheid en kwaliteit, zien we nog andere drempels en discriminaties die het vinden van een geschikte woning verhinderen. We moeten dus inzetten op de toegankelijkheid van het bestaande aanbod, zowel op de sociale als op de private huurmarkt.

6. Stop discriminatie op private huurmarkt

Voorbeelden van discriminatie omwille van etnische achtergrond, (vervangings)inkomen, gezinssamenstelling of financiële toestand zijn legio. Dit moet aangepakt worden. Hoe? Zet een actie op naar de immobiële sector om zich meer open te stellen voor kwetsbare groepen. En organiseer praktijktests vanuit de stad.

7. Haal wettelijke drempels weg voor het verkrijgen van een sociale woning

Wie tien jaar in Oostende woont krijgt voorrang bij het aanvragen van een sociale woning. Die regel is strenger dan wat de Belgische wet oplegt. We pleiten ervoor om die voorrangregel van tien jaar af te bouwen. Waarom? Omdat kwetsbare groepen op zoek naar een woning vaak moeten verhuizen, ook buiten Oostende. Gevolg? Als ze een dag buiten Oostende wonen zijn ze hun voorrang kwijt en geraken ze nadien nog moeilijk aan een woning.

8. Geef mensen een referentieadres

Mensen die geen vast adres hebben moeten we een referentieadres bezorgen. Dat gebeurt nu al, via het OCMW. Maar het systeem zou best soepeler mogen zijn. We pleiten er ook voor om afspraken te maken met andere gemeenten en regionaal eenzelfde aanpak uit te werken.

Tot slot moeten we actie ondernemen om uithuiszetting en dakloosheid te voorkomen.

9. Organiseer een algemeen woonloket

Eén loket waar mensen terecht kunnen voor alles wat met wonen te maken heeft. Dus zowel voor premies, vragen in verband met energie als voor sociale problemen. Het nieuwe woonloket moet toegankelijker zijn dan nu het geval is. En het moet een meldpunt bevatten waar huurders en vooral verhuurders terecht kunnen bij huurmoeilijkheden..

10. Voorzie meer woonbegeleiders om uithuiszetting te vermijden.

Die zijn er wel voor sociale woningen maar zijn ook nodig voor de private huurmarkt.

11. Pas het 'housing first'-principe toe voor mensen die het echt nodig hebben

Door een combinatie van verschillende problemen slaagt een kleine groep mensen er blijkbaar nooit in om hun woning te behouden en om hulp in te roepen. Voor die mensen zou een écht 'housing first'-principe moeten gelden. Zodat ze zonder grote voorwaarden zekerheid krijgen over een woning. Op die manier krijgen ze de kans om geleidelijk aan hun leven terug op de rails te krijgen.

WERK

Maak een radicale keuze en bevorder de tewerkstelling van kansengroepen

“Mijn man krijgt geen goed contract. Hij werkt al 7 maand in de visfabriek. Het is een zware job. Hij spreekt nochtans goed Nederlands en doet constant extra’s, maar hij blijft vasthangen aan interimcontracten. Mijn zus werkt in de horeca, maar staat na de zomer altijd weer op straat.”

12. Investeer in de sociale economie

Creëer meer tewerkstelling in de sociale economie. Bijvoorbeeld: wijkgerichte zorg en dienstverlening in buurten. Dergelijke initiatieven hebben een dubbel voordeel. Niet alleen de mensen die worden tewerkgesteld hebben er baat bij, maar ook de gemeenschap profiteert van de extra dienstverlening.

13. Voeg een sociale clausule toe bij overheidsopdrachten

Vraag bij het uitschrijven van een overheidsopdracht een bepaald engagement aan de leverancier. Bijvoorbeeld om kansengroepen (laaggeschoolden, langdurig werkzoekenden of mensen met migratieachtergrond) te werk te stellen, een stage aan te bieden of te begeleiden tijdens de uitvoering van de opdracht.

14. Geef het voorbeeld met uw eigen personeelsbeleid

Doorheen de jaren heeft het Oostendse stadsbestuur functies voor laaggeschoolden uitbesteed aan derden. Zo geeft de stad echter niet het goede voorbeeld. Daarom vragen we ten eerste dat de stad een halt toeroept aan die praktijk en opnieuw laaggeschoolden aanwerft.

Bovendien verwachten we ten tweede dat de stad het goede voorbeeld probeert te geven. Hoe? Door een superdivers personeelsbeleid te voeren en voorrang te durven geven aan mensen die elders moeilijker aan de bak komen: mensen met een migratieachtergrond, jobstudenten met een maatschappelijk kwetsbare achtergrond, langdurig werkzoekenden, enz.

15. Pak discriminatie op de arbeidsmarkt aan

Discriminatie vormt vaak een onoverkomelijke drempel voor mensen met een migratieachtergrond om aan werk te geraken. Het stadsbestuur moet niet lijdzaam toezien maar kan discriminatie bestrijden door het actief op te sporen (via praktijktesten bijvoorbeeld) en de wetgeving rond discriminatie te handhaven.

ONDERWIJS

Maak mensen sterker. Investeer in kwalitatief onderwijs voor iedereen.

“De rekeningen van mijn kinderen in het middelbaar zijn echt heel hoog. Er komt altijd iets bij, je blijft kosten hebben, het hele jaar door. De uitstappen zijn heel duur. Ze gaan ook naar het buitenland. De kinderen maken zich zorgen, want ze willen mee, het is heel belangrijk voor hun opleiding en ze willen er bij horen. Maar ze beseffen ook dat het te duur is en dat het dus niet kan. Dat is moeilijk.”

16. Betaalbaar onderwijs voor iedereen

Zowel in het lager als in het secundair onderwijs zijn de facturen te hoog. Kunnen we als lokaal bestuur daaraan iets doen? Ja. We kunnen de onderwijscheques uitbreiden. Of zoeken naar alternatieve oplossingen.

Een voorbeeld van zo'n alternatief zien we in Eeklo. Daar loopt een project waar elk gezin in armoede werkt met een virtuele schoolportefeuille. Per gezin bekijkt de school waar ze ondersteuning nodig hebben. Dat kan gaan over de maaltijden, schooluitstappen, uniformen, enz. Wij zijn van oordeel dat wat in Eeklo kan ook in Oostende moet kunnen.

Nog zo'n alternatief: de 1 euro-maaltijden. Nu kunnen Oostendenaars die slechts gebruiken op één plek. We stellen voor om dat uit te breiden naar de Oostendse scholen. Zodat kinderen ook op school een warme maaltijd voor 1 euro kunnen eten.

17. Breid het (naschools) ondersteuningsaanbod uit

- Bouw de **huiswerkbegeleiding van Katrol** verder uit. Creëer meer plaatsen. Stel het ook open voor jongeren uit het middelbaar onderwijs. En laat de huiswerkbegeleiding langer lopen dan de periode van één jaar die nu van toepassing is. Vooral de anderstaligen zijn daar vragende partij voor.
- Sommige ouders zijn niet bekend met onze onderwijscultuur. Ofwel omdat ze het van thuis niet hebben meegekregen, of omdat ze uit een andere cultuur komen. Maar ze willen hun kinderen wel ondersteunen in hun onderwijsloopbaan. Daarom onze vraag om een **aanbod te creëren voor ouders die hun kinderen willen laten begeleiden in hun onderwijsloopbaan.**
- Nederlands is de basis voor elke vorm van onderwijs. Creëer daarom kansen tot **bijbscholing + extra ondersteuning voor anderstalige jongeren die Nederlands aanleren.** Vooral bij de overgang van de Okan-klas naar het reguliere onderwijs is daar nood aan. Anders riskeren talentvolle jongeren door hun gebrekkige kennis van het Nederlands in het waternetstelsel terecht te komen.

18. Nood aan brugfiguren in het secundair onderwijs

Brugfiguren vormen een schakel tussen ouders en het schoolteam en verhogen de betrokkenheid van de ouders bij de school van hun kinderen. Een systeem met brugfiguren bestaat al in het basisonderwijs. Wij stellen voor om zo'n systeem in alle middelbare scholen op te starten.

19. Ook mensen zonder papieren hebben recht op onderwijs

Iedereen heeft recht op onderwijs. Ook mensen zonder papieren. Het lokaal bestuur kan dat garanderen door middelen te verlenen aan het bestaande volwassenenonderwijs zodat ze mensen zonder papieren onderwijs kunnen bieden.

GEZONDHEID

Gezondheid is een recht, ook voor zij die het niet kunnen betalen

“Ik moest €150 betalen in het ziekenhuis vooraleer ik geopereerd kon worden. Je zou voor minder wachten.”

“Ik vind geen tandarts die met derdebetalersysteem werkt. Je moet altijd eerst de volle pot betalen, dat loopt vaak heel hoog op. Dat gaat niet altijd.”

20. Zet in op psychologische hulp

De vraag naar psychologische hulp is groot maar het aanbod veel te klein. Er is een tekort aan psychiaters, vooral kinderpsychiaters. En de wachtlijsten bij de diensten geestelijke gezondheidszorg zijn lang.

Dat laatste is vooral een probleem omdat de stap naar psychische hulp niet gemakkelijk is. Mensen stellen het vaak uit waardoor men eerder laat dan vroeg bij de geestelijke gezondheidszorg aanklopt. Als men dan ook nog op een wachtlijst komt te staan en nog langer moet wachten is de kans groot dat het probleem escaleert alvorens men eindelijk hulp krijgt. Vandaar ons pleidooi om volop in te zetten op psychologische hulp en het aanbod verder uit te bouwen.

- Bied Tejo (Therapeuten voor jongeren) nu ook aan voor volwassenen.
- Ondersteun en versterk een aanbod voor psychologische hulp en traumaverwerking voor vluchtelingen en hun kinderen.
- Creëer betaalbare of gratis eerstelijns hulp en zet een eerstelijnspsycholoog in.
- Bied psychologische hulp en begeleiding voor mintienjarigen aan.

21. Een wijkgezondheidscentrum in elke wijk

We stellen vast dat het ene wijkgezondheidscentrum waar Oostende nu over beschikt bijzonder goed werkt. Verwonderlijk is dat niet. Een wijkgezondheidscentrum is immers de meest toegankelijke en laagdrempelige manier om gezondheidszorg te organiseren. Het is betaalbaar voor iedereen, stigmatiseert niemand, vertrekt vanuit een multidisciplinaire aanpak en zet sterk in op preventie. De aanpak werkt trouwens zo goed dat het wijkgezondheidscentrum een patiëntenstop heeft moeten afkondigen. Gezien het succes van het wijkgezondheidscentrum en het tekort aan artsen in Oostende, pleiten we voor een wijkgezondheidscentrum in elke Oostendse wijk.

22. Houd gezondheidszorg betaalbaar via eenvoudige ingrepen

- Het **systeem derde betaler** bestaat maar wordt veel te weinig toegepast. We pleiten ervoor om het systeem **actief te promoten** bij tandartsen en huisartsen.

- Sommige ziekenhuizen vragen patiënten om vooraf te betalen, bijvoorbeeld bij een operatie of een spoedopname. Gevolg? De financieel minder sterke patiënten zien af van de medische hulp en krijgen niet de gezondheidszorg waar ze recht op hebben. Daarom ons pleidooi om **voorafbetaling in ziekenhuizen stop te zetten**.

MAATSCHAPPELIJKE DIENSTVERLENING

Verhoog de kansen op een menswaardig en kwaliteitsvol leven

“Ik moet wachten voor schuldbemiddeling, ik sta op de lijst. Maar nu geraak ik alleen maar dieper in de miserie.”

“Ik moest op afspraak naar het stadhuis. Ik had eerst gebeld en ben dan gegaan. Maar mijn ticketje was niet juist. Die bediende zei: je bent niet ingeschreven, je moet morgen terugkomen. Bij het OCMW van 't zelfde. Vrijwilligers die je aanspreken, je moet een lotje trekken, dat is daar niet duidelijk en ze zijn niet vriendelijk. “

“De ene persoon heeft meer tijd nodig om iets te begrijpen dan de andere. Daar houden ze geen rekening mee.”

23. Ken in één keer en automatisch alle rechten toe

Kansengroepen weten vaak niet waar ze recht op hebben. Of ze moeten voor het verkrijgen van elk van die rechten een apart sociaal onderzoek ondergaan. Wij pleiten ervoor om hen één keer een sociaal onderzoek te laten ondergaan. En hun dan automatisch op de hoogte te stellen van alle premies, tegemoetkomingen en flankerende rechten (energiepremies, onderwijscheques, voordelige tarieven voor cultuur via Uitpas ...) waar ze recht op hebben. Dat is een belangrijk instrument in de strijd tegen onderbescherming. En het spaart zowel de administratie als de mensen zelf tijd uit.

24. Investeer in flexibele kinderopvang

Kinderopvang is schaars in Oostende, het aanbod is veel kleiner dan de vraag. Wie plaats vindt, moet een vast opvangplan maken. Dus voor wie werkzoekende is en tijdelijke jobs heeft, is kinderopvang heel moeilijk.

Ook mensen die taallessen of een opleiding volgen moeten toegang hebben tot opvang. Er is nood aan meer flexibele opvang in Oostende.

Daarom onze vraag om in elk kinderopvanginitiatief het aanbod aan kinderopvang uit te breiden met flexibele plaatsen.

25. Breid budgetbeheer en –begeleiding uit

Het doel moet zijn om alle financieel kwetsbare Oostendenaars te helpen hun budget te beheren. Maar het huidige aanbod is daarvoor te beperkt en sluit bepaalde groepen zelfs uit. Wachtlijsten zorgen ervoor dat problemen escaleren. Zeker omdat mensen vaak lang wachten vooraleer hulp te vragen voor hun schulden, uit schaamte, of omdat ze vrezen alle keuzevrijheid te verliezen. Daarom pleiten we ervoor om het aanbod uit te breiden. Zodat we iedereen kunnen helpen en niemand wordt uitgesloten.

We pleiten er ook voor om het aanbod in de diepte uit te werken. Niet alleen aandacht voor het ombuigen van een negatief budgetplan. Maar ook voor het opstellen van een

positief budgetplan, voor het voorkomen van schulden en voor het vermijden dat men hervalt in negatief geldbeheer.

26. Verhoog de toegankelijkheid en haal de drempels weg

Veel mensen hebben drempelvrees en zien er tegenop om bij het stadsbestuur of het OCMW aan te kloppen. Men moet immers eerst een afspraak maken, de identiteitskaart laten inscannen, een nummertje nemen en dan zijn beurt afwachten. Voorts is het ook zo dat verschillende zaken digitaal moeten afgehandeld worden. Men kan er niet meer op het gemeentehuis voor terecht.

Mensen die snel hulp willen en mee zijn met de nieuwe (digitale) manier van werken juichen die ontwikkelingen toe. Maar voor sociaal kwetsbare groepen zijn die nieuwigheden vaak onoverbrugbare drempels. Met als gevolg dat ze geen hulp vragen. We pleiten hier niet om die ontwikkelingen in digitalisering en efficiënte hulpverlening stop te zetten. Maar wel om zowel in het OCMW als de stadsadministratie ook een systeem van open consultatie aan te houden.

LEEFBARE BUURTEN

Hoe beter men de andere kent, hoe meer men zich thuis voelt in de buurt

27. Verhoog toegang tot sociale grondrechten in de buurt

Iedereen moet in zijn buurt een zekere kwaliteit van leven en wonen ervaren. Daarom moet het lokaal bestuur investeren in een toegankelijk, kwalitatief en toereikend aanbod van diensten in elke buurt: degelijke huisvesting, hulp- en dienstverlening via antennepunten van het sociaal huis, de mutualiteiten en de VDAB, gezondheidszorg via wijkgezondheidscentra, betaalde arbeidsplaatsen in plaats van vrijwilligerswerk in de dienstensector, onderwijskansen via huiswerkbegeleiding aan huis en op centrale plekken, en culturele ontplooiingskansen. Instrumenten om dat waar te maken zijn het wijkontwikkelingsplan, antennewerkingen, mobiele teams, buurtwerk, dienstencentra, enz. Het stadsbestuur moet de noden en hiaten wijk per wijk in kaart brengen en investeren waar nodig.

28. Zet in op community building en op publieke ruimte

De specifieke bevolkingssamenstelling en rijke diversiteit stellen Oostende voor grote uitdagingen op het vlak van samenleven. Echt samenleven met elkaar kan maar als mensen zich veilig en thuis voelen in hun buurt. Ze hoeven daarvoor geen vrienden te worden met al hun burens. Maar wat wel nodig is, is dat ze vertrouwd geraken met hoe de anderen eruitzien en wat hun gewoontes zijn. Dan verdwijnt de angst en voelt men zich veiliger.

Publieke vertrouwdheid hoort dus centraal te staan. Om dat te bevorderen moeten er voldoende ontmoetingskansen zijn in de wijken. We denken daarbij aan wijkfeesten, buurtpicknicken, wijkfanfares, buurtfanfares enz.

Het stadsbestuur kan community building op twee manieren bevorderen: door zelf aan de kar te trekken en initiatieven op te starten. En door bestaande buurtnetwerken en nieuwe initiatieven van derden te ondersteunen, te stimuleren en te promoten.

CULTUUR

Zet in op de grote maatschappelijke vraagstukken waar de stad mee worstelt

29. De kunsten zijn van iedereen

Het kunstenlandschap Oostende moet een antwoord bieden op het recht op culturele ontplooiing. Niet alleen voor de happy few maar voor iedereen, ongeacht de sociaaleconomische of etnisch-culturele achtergrond.

Waarom is het belangrijk een kwaliteitsvol cultuuraanbod te ontwikkelen? Omdat een rijk aanbod ruimte aanboort voor verbeelding. Kunst en cultuur creëren immers verhalen die duurzame sociale rechtvaardigheid voorstelbaar, denkbaar en zichtbaar maken. Zo wordt het een gedeelde en betekenisvolle ervaring, over de sociale hokjes heen.

De kunsten zijn immers van iedereen. Ze voeden het maatschappelijk debat en zijn een krachtig symbolisch wapen in de strijd tegen sociale ongelijkheid. Als de kunsten dat kunnen waarmaken krijgen ze betekenis in de huidige stedelijke en diverse samenleving.

We pleiten ervoor dat de Oostendse kunstorganisaties inzetten op de grote maatschappelijke vraagstukken waar de stad vandaag mee worstelt en op alle diverse groepen die Oostende rijk is. Zo komen ze met beide voeten in het hart van Oostende te staan.

JONGERENWELZIJN

Iedere jongere moet de kans krijgen zich ten volle te ontplooiën. Investeer daarom in een sterk en toegankelijk jongerenwelzijn.

30. Op weg naar één toegankelijk en breed jongeren centrum

Oostende kent een mooi en sterk aanbod van jeugdwerk en jeugd welzijn. We stellen echter vast dat de verschillende initiatieven en organisaties vaak naast elkaar werken in plaats van de krachten te bundelen.

Om nog beter samen te werken pleiten we ervoor dat de stad de regie over jongerenwelzijn op zich neemt met als doel een breed geïntegreerd jongeren centrum uit te bouwen. We denken daarbij aan het warenhuisprincipe. Een multifunctioneel gebouw waarin de verschillende organisaties samenwerken met een belangrijke rol voor de frontdesk. Die moet toegankelijk en bijzonder laagdrempelig zijn en de mensen op een correcte en professionele manier dispatchen naar de verschillende organisaties die werken rond jeugd welzijn en jeugdwerk.

31. Installeer een systeem van casemanagement voor jongeren

Oostende beschikt met het CAW (JAC), Tejo, Overkophuis ... over een goed uitgebouwd welzijnsaanbod voor jongeren. Toch merken we vaak dat jongeren nood hebben aan een casemanager. Dat is geen therapeut maar een coördinator. Iemand die een-op-een werkt met de jongere, bepaalde zaken voor hem regelt of hem daarin helpt, en hem in contact brengt met gespecialiseerde hulporganisaties. Wij pleiten er dan ook voor dat Oostende investeert in zo'n systeem van casemanagement voor jongeren.

32. Bouw opvang minderjarigen verder uit

We stellen vast dat het aantal opvangplaatsen binnen het crisismeldpunt minderjarigen ontoereikend is. Het gevolg is dat we minderjarigen die problemen hebben met opvang vaak moeten doorverwijzen naar andere steden in de provincie (Kortrijk, Brugge ...). Verhuizen naar een andere stad is voor een minderjarige echter een ingrijpende verandering. Want verhuizen betekent vaak naar een andere school gaan, het opgebouwde netwerk verliezen, enz. waardoor die jongeren mogelijk afhaken. We pleiten daarom ook voor meer opvangplaatsen in het crisismeldpunt.

33. Voorzie opvangmogelijkheden voor jongvolwassenen (18 – 25-jarigen)

We stellen vast dat een relatief grote groep jongvolwassenen (18 - 25-jarigen) nood heeft aan opvangmogelijkheden in Oostende. Bepaalde vormen van opvang bestaan hier al. Denk maar aan Begeleid Zelfstandig Wonen en Beschut Wonen voor mensen met een psychische problematiek. Het probleem is echter dat veel jongvolwassenen die vormen van

opvang (nog) niet aan kunnen. Ze hebben nood aan een tussenvorm maar die ontbreekt in Oostende. Daarom ons pleidooi voor een opvangcentrum voor jongvolwassenen in Oostende.

34. Dienst woonbegeleiding moet meer inzetten op jongeren

Woonbegeleiding in Oostende werkt goed. Toch merken we dat de middelen vaak ontoereikend zijn. Jongeren zijn vaak (nog) niet krachtig genoeg om zelf op zoek te gaan naar een geschikte woning of om op een objectieve en professionele manier een woonkeuze te maken. Daarom pleiten we voor een uitbreiding van de dienst woonbegeleiding in Oostende. Die dienst moet voldoende tijd vrijmaken om samen met de jongere op zoek te gaan naar een geschikte woning. Dat is cruciaal voor de jongere omdat het vinden van een woning veelal een voorwaarde is voor het opstarten van begeleiding.

35. Integratie nieuwkomers en jongeren via buitenschools vrijetijdsaanbod

Oostende telt veel jongeren met een migratieachtergrond. In het onderwijs zijn die goed vertegenwoordigd maar daarbuiten (vrije tijd, jeugdbewegingen ...) veel minder. Oostende zou daarom werk moeten maken van de toegankelijkheid van jeugdwerk, het sportaanbod en het cultuuraanbod voor jongeren met een migratieachtergrond.

Dit manifest is opgesteld en onderschreven door de volgende organisaties en hun achterban:

- ACV Oostende
- Arcade vzw
- ATD Vierde Wereld
- Beweging van mensen met een laag inkomen en kinderen Oostende
- CAW Noord-West-Vlaanderen
- Dagcentrum De Takel
- De Familiesalons
- Huurdersbond West-Vlaanderen
- Kaap armoedebeweging CM
- kleinVerhaal
- Open School Oostende
- Samen DiVers
- Samenlevingsopbouw West-Vlaanderen

Copywriting: Scriptorij

Contact:

Tineke Decroos

Tineke.decroos@samenlevingsopbouw.be

0474/91 96 36